

מ"ת 50705/12/18 - מדינת ישראל נגד מחמד חמזה

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 50705-12-18 ישראל נ' חמזה (אסיר)

מספר בקשה: 8

בפני כב' ס. הנשיא השופט זיאד הווארי
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: מחמד חמזה (אסיר)

החלטה

1. לפניי בקשה לחילוט הפיקדון הכספי ע"ס 10,000 ₪ אותם הפקיד המשיב 1 במסגרת שחרורו למעצר בית וכן חילוט הערבות העצמית עליה חתם ע"ס 15,000 ₪. כן מתבקש בית המשפט להורות על חילוט ערבויות צד ג' עליהם חתמו המשיבים 2 ו- 3 בסך 15,000 ₪.
2. כנגד המשיב 1 (להלן: "המשיב") הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977. במסגרת החלטתי מיום 30.1.19 הורתי על שחרור המשיב בחלופה של מעצר בית מלא בבית דודתו בנצרת עילית, תחת פיקוח המשיבים 2-3 ובכפוף להפקדה כספית ולחתימה על התחייבויות כספיות, כפי המפורט בסעיף 1 לעיל. בהמשך ובהסכמת המבקשת, הורתי על שינוי מיקום מעצר הבית לכפר ריינה, כאשר יתר תנאי המעצר נותרו על כנם.
3. ביום 26.8.19 הפר המשיב את תנאי המעצר עת נתפס מחוץ למקום מעצר הבית וללא אחד המפקחים, כשהוא נוהג ברכב מעל 3.5 טון (רכב בו הוא אינו מורשה לנהוג). בעת שנעצר אף התחזה המשיב לאחיו במטרה להתחמק ואף בהמשך התייצב אחיו של המשיב ולבקשתו בתחנת המשטרה, על מנת להזדהות כמי שביצע את העבירות במקומו.
4. המבקשת הגישה בקשה לעיון חוזר בה ביקשה להורות על מעצרו של המשיב ועל חילוט הפיקדון והערבויות כפי המפורט בסעיף 1. במסגרת הדיונים הסכים ב"כ המשיב למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, כך שנותר לדון רק בשאלת החילוט.
5. בדיון שהתקיים לפניי היום נשמעו המשיב, המשיב 3 (הערב עאיד) והמשיבה 2 (הערבה נסרין) לא התייצבה אף שהוזמנה כנדרש.

לטענת המשיב, תקופה קצרה לפני ההפרה נפטרה אמו והוא נותר אחד האחראים על 5 אחיו הקטינים. ביום ההפרה אביו היה בעבודה ובכפר נערך פסטיבל. לטענתו, אחיו הקטינים התקשרו אליו וביקשו שייקח אותם לפסטיבל והוא עשה כן. כשהגיע למקום ביקשו ממנו מארגני האירוע שיביא להם למקום גנרטור שנמצא בביתו והוא פעל לעשות כך מתוך רצון לעזור. המשיב הוסיף כי ידע שאסור לו לצאת מהבית.

לטענת ב"כ המשיב, המדובר בהפרה קצרה שאין בצדה עבירה פלילית. הוסיף והפנה למצב המשפחתי והכלכלי הקשה של המשפחה וביקש שלא להורות על חילוט הכספים והערביות, לחלופין להורות על חילוט חלקי בלבד.

לטענת המשיב 3 כי ביום ההפרה הוא היה צריך לפקח על המשיב, אולם הוא היה חייב ללכת לחתונה. לדבריו התקשר למשיבה 2 על מנת שתחליף אותו אולם היא לא ענתה שכן היא החליפה את מס' הטלפון שלה. מחוסר ברירה השאיר המשיב 3 את אמו כמפקחת על המשיב 1, וציין כי סמך עליה שתוכל לפקח עליו.

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי אכן ראוי להורות על חילוט חלקי מהעירבון אותו הפקיד המשיב כתנאי לשחרורו וכן חילוט חלקי מערבות צד ג' עליה חתם המשיב 3.

אין חולק כי המשיב הפר את תנאי השחרור ברגל גסה. עם זאת, בהתאם לגרסתו אותה מצאתי לקבל, נחה דעתי כי המדובר בסופו של יום בהפרה קצרה, שלא למטרה פלילית. יתירה מכך, מקום בו המשיב הסכים למעצרו עד תום ההליכים, הרי שאין כבר כל סכנה להפרה נוספת. בנסיבות אלו ותוך התחשבות גם במצב המשפחה, מצאתי להורות על חילוט סך של 3,000 ₪ מהסכום אותו הפקיד המשיב כתנאי לשחרורו.

אשר למשיב 3, הרי שהוא היה הגורם שהופקד באותו ערב על משימת הפיקוח והפר את חובתו. מובן כי השארת המשיב תחת פיקוח אמו של המשיב 3, אשר לא נבדקה או אושרה ע"י בית המשפט, אינה יכולה להתקבל כהסבר לעזיבת מקום הפיקוח וכך גם ההסברים אודות אי יצירת הקשר עם המשיבה 2. בנסיבות אלו ובהתחשב במצבו הכלכלי, מצאתי להורות על חילוט סך של 2,000 ₪ מסכום ערבות צד ג' עליה חתם המשיב 3.

אשר למשיבה 2, היות והיא לא הייתה המפקחת הישירה על המשיב ביום ההפרה (אלא המשיב 3), לא מצאתי להורות על חילוט כלשהו בעניינה.

המזכירות תמציא העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.